

Сімейний туризм як форма дозвіллевої діяльності

Організація дозвілля – одна із важливих функцій сім'ї, головною метою якої є відновлення та підтримання здоров'я, задоволення різних духовних потреб сім'ї. Сучасна сім'я відчуває гостру потребу в різноманітності та варіативності дозвіллевої діяльності та соціально-психологічних відносин, тяжіє до нестандартних занять розважальним. Особлива цінність сімейних дозвіллевих форм полягає в тому, що в них активно включені і інтенсивно задіяні різні механізми спілкування: сім'я – діти, сім'я – сім'я, діти – діти, діти – підлітки – дорослі. Одночасність цих контактів надає сімейному дозвіллю емоційну привабливість, щирість, теплоту. Внутрішньо-сімейні дозвільні відносини вже самі по собі несуть реабілітуючу функцію, активно впливають на створення сприятливого психологічного клімату в родині. Орієнтація на організацію спільної суспільно-корисної та дозвіллевої діяльності дорослих і дітей позитивно позначиться на зміцненні і згуртуванні сім'ї. У зв'язку з цим сімейна дозвіллева діяльність – це соціокультурний і педагогічний феномен, який пов'язаний з навчанням і вихованням особистості, та має яскраво виражені фізіологічні, психологічні, соціальні аспекти. Як вид розвиваючої діяльності, сімейне дозвілля представляє можливості для активного відпочинку, споживання духовних цінностей і особистісного розвитку всіх членів сімейного колективу при врахуванні індивідуальних інтересів і потреб.

Під сімейним туризмом ми розуміємо – тимчасові подорожі сім'ї (з дітьми або без), або групи, що складається з кількох сімей, які вирушають в місцевість, відмінну від місця постійного проживання, вчинені у вільний час, головною рисою сімейного туризму, як і будь-якої форми сімейного дозвілля, є взаємодія всіх членів сім'ї.

Сімейний туризм вирішує наступні завдання:

- сприяє згуртованості сім'ї та встановленню емоційного контакту, взаєморозуміння, співробітництва між батьками і дітьми, корекції дитячо-батьківських відносин, реалізації сімейних цінностей;
 - реалізує потребу у відпочинку і фізичної активності. Особливо це стосується спортивних видів сімейного туризму;
 - орієнтує на здоровий, активний спосіб життя і освоєння здоров'язберігаючих технологій;
 - сприяє активній соціалізації дітей, багато видів сімейного туризму є командними, спільна робота, співпраця, взаємодія в команді створюють природні умови для набуття соціального досвіду у дітей.
- Класифікувати сімейний туризм складно, він багатогранний, різноманітний, так само як різноманітні сім'ї.

За рівнем організації серед різних видів сімейного туризму можна виділити дві великі групи:

1. Сімейні тури, розроблені туроператорами – цей вид передбачає мінімальну творчу активність сім'ї при виборі маршруту. У туристичному бізнесі орієнтація на сім'ю є пріоритетною, сімейні тури приносять хороший дохід, це сприяє побудові особливої дитячої індустрії розваг і споживання. Туроператори намагаються максимально підбирати тур, орієнтуючись на основні особливості сімейної аудиторії, особливо приділяючи увагу питанням комфортного проживання, харчування, організації дитячих розваг, зручності транспортного сполучення, надання додаткових послуг, розробки екскурсійних маршрутів, цікавих і доступних дітям.

2. Самостійні подорожі, у цьому випадку сім'я самостійно планує маршрут, спосіб пересування. Крім того, самостійна організація передбачає і більше взаємодію між членами сім'ї на всіх етапах підготовки і проведення, так як доводиться спільно відповідати на безліч запитань.

Таким чином, сімейний туризм являє собою насичену, цікаву, досить різноманітну форму культурно-дозвіллевої діяльності сім'ї і має великий вплив на сімейні відносини. Обдумане планування і обговорення інтересів всіх членів сім'ї у виборі подорожі дозволить повноцінно провести вільний час.

Список використаних джерел та літератури

1. Беляков О.І. Інноваційні методи і напрямки в роботі з геопросторовою інформацією // Географія та екологія в школі XXI століття. 2008. №8. С.55-60.
- 2.. Талалаєва Г.В. Розробка інноваційних технологій в сфері соціального менеджменту // Успіхи сучасного природознавства. 2007. №12. С.511-512.